

handling var der fremsat ikke mindre end 225 Ændringsforslag, hvoraf en stor Del, maaske den største — jeg tror nok, det er rigtigt, naar jeg siger den største Del — er kommen frem fra Ministrene, altsaa fra Regeringens Medlemmer. Jeg skønner ikke rettere, end at Arbejdet paa Finansloven i det andet Ting foregaar med en beundringsværdig Hurtighed, og der er ingen Grund til at komme med nogen som helst Beklagelse i saa Henseende. Desuden er jo Finansloven i Aar kommen noget tidligere til dette Ting end det foregaaende Aar. Dernæst er der ingen, som i mindste Maade forsøger paa at foreskrive Landstinget, hvor lang Tid dette Ting skal have til at behandle Finansloven; Landstinget kan bruge saa lang Tid, det vil; vi kende fra Fortiden Midler og Veje til, at Landstinget altid kan faa Tid til at behandle Finansloven, og disse Midler og Veje have vi jo fremdeles. — Jeg kunde næsten fristes til at gøre en lille Sammenligning med den Tid, det her i dette Ting tager at behandle enkelte mindre Forslag, jeg vil ikke tale om de større. Man kan stundom her i Tinget bruge ikke blot en Samling, men flere Samlinger for at faa et lille Lovforslag gennemført. Naar man anstiller en Sammenligning mellem dette og Folketingets Arbejde paa Finansloven, tror jeg nok, man her i dette Ting helst maa tie stille.

Med Hensyn til det her foreliggende Finanslovsforslag er der jo ikke Grund til nogen lang Tale, da vi jo i Dag have hørt fra Ministerbordet, at man anbefaler Forslaget i sin Helhed til Vedtagelse, og jeg har ogsaa det Indtryk, at det ærede Medlem (Steffensen), som talte paa Flertallets Vegne, vistnok havde den samme Opfattelse. Ganske vist er der fra forskellige Sider udtalt adskillige Beklagelser over Enkeltheder i dette Finanslovsforslag, men som sagt, man kunde anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, saaledes som det foreligger, og saa finder jeg ikke nogen væsentlig Grund til nogen lang Tale i saa Henseende. Dog vil jeg tillade mig nogle enkelte Bemærkninger, dels i al Almindelighed og dels over for de forskellige Indvendinger, som ere fremkomne baade fra Ministerbordet og fra det ærede kongevalgte Medlems Side.

Den højtærede Konseilspræsident nærede ikke nogen Bekymring med Hensyn til den Underbalance, som dette Finanslovsforslag lyder paa, nemlig paa henimod 1 Million Kr., en Underbalance, som i væsentlig Grad vil forøges, naar vi tage Hensyn til Forslagets § 28, som dels indehol-

der Lovforslag, der allerede ere vedtagne, og dels adskillige flere, som ventes vedtagne, inden vi slutte, og som ville forøge Underbalancen meget betydelig. Den højtærede Konseilspræsident nærede ingen Bekymring i saa Henseende, da han mente, at Kassebeholdningen godt kunde taale at bære denne Underbalance. Jeg er i saa Henseende fuldstændig enig med den højtærede Konseilspræsident og mener, at den finansielle Tilstand er i det hele taget overmaade gunstig, ja usædvanlig gunstig, til Trods for, at Finanslovsforslaget, som sagt, lyder paa et Underskud. Jeg havde ved en tidligere Sags Behandling her i dette høje Ting i Aar Lejlighed til at minde om, at der paa det Finanslovsforslag, som Regeringen havde forelagt i det andet Ting, blev en virkelig Forskel mellem de løbende Indtægter og de løbende Udgifter paa 10,419,000 Kr., naar vi foretog en Sammenligning mellem dem. Paa det Forslag, som nu foreligger her oversendt fra det andet Ting, er dette Overskud vokset til over 10¹/₂ Mill. Kr.; det er Aarets virkelige Overskud. Naar imidlertid hele Finanslovsforslaget alligevel lyder paa et Underskud af henimod 1 Mill. Kr., har det sin Grund i, at man bruger dette virkelige Overskud, og mere til, til Foranstaltninger, som findes opførte paa § 27, og som benævnes „Erhvervelse af Formue og Afdrag paa Gæld“. Vi ere jo alle sammen enige om, at dette er Udgifter, som ikke bør medtages ved Opstilling af en Balance, bortset fra den fejlagtige Postering, som vi saa tit have talt om for adskillige Udgifters Vedkommende, navnlig med Hensyn til Statsbanedriften. Vi ere jo enige om, at der er en fejlagtig Postering her, og jeg er glad ved at se, at man i det andet Ting har haft under Overvejelse at naa til en heldigere Postering i saa Henseende, saaledes at vi paa § 27 kun opføre det, der kan betragtes som virkelig Erhvervelse af Formue og Afdrag paa Gæld. Paa denne Formueparagraf findes der opført et Beløb af ikke mindre end 15,610,000 Kr., et usædvanlig stort Beløb, saa stort, at jeg ikke tror, vi nogen Sinde tidligere have kendt noget lignende; det er i høj Grad heldigt, at vi have Raad til at anvende saa stort et Beløb paa denne Paragraf. Forskellen mellem § 9, som indeholder Forbrug af Formue, og § 27, som indeholder Erhvervelse af Formue, giver et Underskud af 11¹/₂ Mill. Kr., og naar vi sammenholde disse 11¹/₂ Mill. Kr. med Aarets virkelige Overskud, kommer den Underbalance frem,